

כאב ביד. חכינו הרבה זמן לאנשי חל אביב. גאולה חדלה להתאונן
על חוסר נשימה. רננה נרדמה, ואחרי השינה היתה עליזה. סוף סוף,
כעבור שלש שעות באו מחל אביב, שני רופאי הדסה, אחיות, חברים.
לא היה אמבולנס ועוד אי אפשר היה לשלוח את הפצועים קשה - ברל,
אשת הנהג, לח"א. פוליה, אני וילדי נסעו באוטו אחד. רננה'לה
פחדה להכנס לאוטו. הביאו אותנו להדסה. המון גדול חכה שם.
שוב חבשו את פצעינו, קשו לי ולרננה זריקות, בדקו את החפריים שלנו,
ושלחו אותנו הביתה.

י"ח סיון
6 יוני
יום ד'

בביתי ישיבה וזה"ח. אישרנו 4 לירות לסורה בשביל
כנרת (קבוץ השה"צ) לארבעה חדשים. הקבוץ יתן לסורה אוכל.
החלטנו להודיע לחל עדש בלפוריה ומרחביה, שאינם מכניסים את
חלקם בעד החנוך, שנסגור את המוסדות. בררנו את ענין אוהל.
הצעהי שנעשה ישיבה מורחבת בהשתתפות הוה"פ, המערכת וזה"ח לדרון
על הבטחת קיומו של אוהל: חקציב, עבודה לחברים, בסוס "למען
אוהל", היחסים עם הבימה.